

drag, til at få ændret problemet med CO₂-udledning.

Jeg var for kort tid siden på Madeira med tre af mine kolleger og skulle diskutere grøn energi i Europa og en målsætning på 12 pct., og når så producentforeningen af alternativ energi fortalte, at man havde godt 4.000 MW i Europa, kunne vi som danskere knejse, fordi over halvdelen var i Danmark.

At vi så ved samme lejlighed, når vi har skubt penge i det her foretagende, også har en fornuftig teknologisk udvikling og en god forretning i Danmark, er selvfølgelig kun rart. Men det afgørende er, at vi skal huske, når vi taler om bidrag til det internationale klima, at så er det at turde også at lægge den industripolitiske vinkel i denne her sammenhæng og være med til at udvikle nye former, noget af det, Danmark kan bryste sig af, og noget af det, som vi kan gå ud og demonstrere rundt omkring kan bruges.

Jeg vil gerne sige, at de penge, der er brugt på grøn energi og højere elpriser hos forbrugerne, også er brugt til at gøre noget fornuftigt og fremadrettet. Og det er småpenge i forhold til, hvad vi ellers har skudt penge i, som der ikke var perspektiv i. De penge, der er skudt i her, har der været masser af perspektiv i, og det er det, der er vigtigt at forstå. Og man skal lade være med at holde sig til den gamle borgerlige miljøpolitik, som gik på fortrængning, ikke af emission, men fortrængninger i hovedet. Den går ikke længere.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Søren Kolstrup som ordfører i anden omgang.

Søren Kolstrup (EL):

Miljø- og energiministeren udtalte, at der er kontinuitet i dansk miljø- og klimapolitik. Miljø- og energiministeren talte om en aktiv linje: Vi presser på, og vi holder fast, og han talte også om globalt lederskab.

Men når man så siger, at der ikke er sket noget nyt i denne her debat, synes jeg nok, vi har været vidne til under debatten, at det borgerlige Danmark, som regeringen altså vil støtte sig på i denne her sag, viser en fuldstændig principløshed, hæmningsløshed, hvad angår at lukke op for fup og fiduser.

Derfor må vi andre jo stille spørgsmålet til regeringen og ministeren: Hvad indebærer det her? Indebærer det, at man efterhånden så vil gå med på Venstres linje, hvor man højt og klart

har sagt: Åh, de 50 pct., det mener vi udelukkende af taktiske grunde? Egentlig kan vi godt forestille os, at den nationale indsats reduceres til noget meget mindre. Engang sagde miljøministeren: 70 pct., det er noget, vi holder fast ved. Men nu skal vi så af hensyn til EU gå ned på 50 pct., det var dogmet nu, sagde Socialdemokratiets ordfører, hr. Martin Glerup. Hvad bliver det næste?

På den baggrund bliver jeg nødt til at spørge og få afklaret: Jamen hvad indebærer det her? Hvor mange fiduser vil man lægge op til? Siger man hundrede procent nej tak til sinks? Hvad siger man til de fælles projekter? Er det et par enkelte af dem, man kan tåle, eller er det et generelt princip?

Og til sidst: Vil man overhovedet række hånd til dem, der vil slås for 70 pct. ved de kommende forhandlinger og støtte dem? Eller vil man lukke sig inde, bure sig inde i EU-rummet og sige, at EU pr. definition er den mest progressive kraft, selv om man ved, det ikke er tilfældet? Det er jo det, vi hele tiden har hørt, selv om man taler mod bedre vidende, eller hvad? Er det det, vi skal fortsætte med?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har i mit svar til fru Svanholt om de enkelte elementer i hendes, hr. Kolstrups og hr. Ole M. Nielsens vedtagelse givet udtryk for den danske forhandlingslinje, og der er jo ikke nogen stor forskel os imellem.

Der er problemet med loftet, hvor vi for at opnå enighed i Europa har accepteret 50 pct., selv om vort eget udspil var 70 pct. Det tyder jo unægtelig på, at vi ikke er indstillet på at gå under de 50 pct. og hvis det er det, der ligger i hr. Kolstrups spørgsmål, glæder vi os over, at G 77, altså udviklingslandene, efter en skepsis i begyndelsen nu klart støtter tanken om et kvantitativt loft og er tilhængere af et loft, der ligger højere end EU's. Det vil vi selvfølgelig tage til os og være glade for.

Hr. Kolstrup spørger, om det er rigtigt, at EU-landene udgør førertroppen eller er nr. 1. Ja, blandt de industrialiserede lande er der overhovedet ingen tvivl om det. Ikke bare er EU nr. 1, der er desværre uendelig langt ned til nr. 2 i det løb, og det er jo kun, hvad jeg før kaldte hr. Kolstrups pavlovske fornuftstøb, hver eneste gang han hører ordet EU, der gør, at han ikke her i dag benytter lejligheden til at juble over de europæiske landes stærke indsats på klimaområdet. Men jeg håber alligevel, at han kan overvinde